

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจาก

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและ
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดโดยส่วนรวม เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์
ในรูปของตารางประกอบการบรรยายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 4-8)

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี (ตารางที่ 9-14)

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด (ตารางที่ 15-20)

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 21-26)

2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 27-34)

2.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 35-42)

2.6 รวบรวมปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีอื่น ๆ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด จากคำถามปลายเปิดในตอนท้ายของปัญหาแต่ละด้านและได้นำเสนอโดยการบรรยายสรุป

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี (ตารางที่ 43-48)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด (ตารางที่ 49-54)

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 55-60)

3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 61-66)

3.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค (ตารางที่ 67-72)

3.6 รวบรวมแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีอื่น ๆ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จากคำถามปลายเปิดในตอนท้ายของแนวทางแต่ละด้านและได้นำเสนอโดยการบรรยายสรุป

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่ที่รับผิดชอบ

ตำแหน่ง/หน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด	116	44.1
ผู้อำนวยการศูนย์ฯ จังหวัด	57	21.7
หัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพ	59	22.4
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	147	55.9
นิเทศการจังหวัด	58	22.0
เกษตรจังหวัด	47	17.9
อุตสาหกรรมจังหวัด	42	16.0
รวมทั้งหมด	263	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่า จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 263 คน เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด 116 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 และเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 ทั้งนี้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพของศูนย์ฯ จังหวัดตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ ร้อยละ 22.4 และอุตสาหกรรมจังหวัด ตอบแบบสอบถามมาน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 16 เท่านั้น

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาคที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
ปฏิบัติงานอยู่

ภาค	เจ้าหน้าที่ ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลาง	25	9.5	34	12.9	59	22.4
เหนือ	26	9.9	34	12.9	60	22.8
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26	9.9	35	13.3	61	23.2
ใต้	24	9.1	27	10.3	51	19.4
ตะวันออก	15	5.7	17	6.5	32	12.2
รวม	116	44.1	147	55.9	263	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 263 คน ปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดคือ ร้อยละ 23.2 รองลงมาตามลำดับคือ ภาคเหนือร้อยละ 22.8 ภาคกลางร้อยละ 22.4 ภาคใต้ร้อยละ 19.4 และภาคตะวันออกเพียงร้อยละ 12.2

แต่เมื่อจำแนกตามหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดปฏิบัติงานในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากันและมากที่สุดคือ ร้อยละ 9.9 รองลงมาคือ ภาคกลางและภาคใต้ และปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 5.7 เท่านั้น สำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดคือ ร้อยละ 13.3 และปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 6.5

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	เจ้าหน้าที่ ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	2.7	20	7.6	27	10.3
ปริญญาตรี	92	35.0	90	34.2	182	69.2
สูงกว่าปริญญาตรี	17	6.4	37	14.1	54	20.5
รวม	116	44.1	147	55.9	263	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมาได้แก่วุฒิศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ส่วนผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
มีประสบการณ์ในการจัดทำหรือร่วมดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาสตรี

ประสบการณ์ในการ จัดทำหรือร่วมดำเนินงาน กิจกรรมพัฒนาสตรี	เจ้าหน้าที่ ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	12	4.6	14	5.3	26	9.9
น้อยกว่า 1 ปี	7	2.7	2	0.8	9	3.5
1 ปีขึ้นไป-3 ปี	18	6.8	10	3.8	28	10.6
3 ปีขึ้นไป-6 ปี	24	9.1	14	5.3	38	14.4
6 ปีขึ้นไป-9 ปี	11	4.2	11	4.2	22	8.4
9 ปีขึ้นไป	44	16.7	96	36.5	140	53.2
รวม	116	44.1	147	55.9	263	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ทั้งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการจัดทำหรือร่วมดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาสตรีเป็นระยะเวลา 9 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมามีประสบการณ์ในช่วงระยะเวลา 3 ปีขึ้นไป-6 ปี ร้อยละ 38 ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการจัดทำหรือร่วมดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาสตรีถึง 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 จำแนกเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด 12 คนหรือร้อยละ 4.6 และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 14 คนหรือร้อยละ 5.3

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ

ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	1	0.4	25	9.5	26	9.9
น้อยกว่า 1 ปี	5	1.9	1	0.4	6	2.3
1 ปีขึ้นไป-3 ปี	13	4.9	9	3.4	22	8.4
3 ปีขึ้นไป-6 ปี	22	8.4	13	4.9	35	13.3
6 ปีขึ้นไป-9 ปี	16	6.1	14	5.3	30	11.4
9 ปีขึ้นไป	59	22.4	85	32.3	144	54.7
รวม	116	44.1	147	55.9	263	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.7) มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพระยะเวลา 9 ปีขึ้นไป และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์เลยมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 9.9) โดยมีผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปีบ้างเล็กน้อย (6 คนหรือร้อยละ 2.3)

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่พบว่า มีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ไม่มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพเลย 1 คน ในขณะที่มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่เคยมีประสบการณ์ถึง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น 6 ตอนตามลำดับดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
ปัญหาด้านการวางแผน	3.24	0.70
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	3.26	0.65
ปัญหาด้านการประเมินผล	3.52	0.70
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	3.72	0.67

จากตารางที่ 9 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี มีปัญหาด้านการวางแผนและด้านการดำเนินงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$ และ 3.26 ตามลำดับ) ส่วนปัญหาด้านการประเมินผลและด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$ และ 3.72 ตามลำดับ)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา-นอกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

ปัญหา	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
ปัญหาด้านการวางแผน		
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	3.21	0.73
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	3.15	0.80
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	3.50	0.86
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	3.13	0.91
กิจกรรมการจัดทำแผน	3.28	0.78
ปัญหาด้านการดำเนินงาน		
กิจกรรมการบริหารงาน	3.18	0.78
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	3.21	0.81
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	3.10	0.73
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	3.67	0.86
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	3.57	0.85
ปัญหาด้านการประเมินผล		
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	3.51	0.77
กิจกรรมการติดตามผล	3.78	0.82
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.33	0.82
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง		
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	3.69	0.80
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	3.78	0.66

จากตารางที่ 10 แสดงว่า เมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีมีปัญหาในการจัดกิจกรรมต่อไปในระดับปานกลางได้แก่ กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ กิจกรรมการจัดทำแผน กิจกรรมการบริหารงาน กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กิจกรรมนอกเหนือจากนี้ซึ่งได้แก่ กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ กิจกรรมการประเมินผลโครงการ กิจกรรมการติดตามผล กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ และกิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย มีปัญหาในการจัดโครงการอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำนวนเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการวางแผน	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
1. ผู้จัดโครงการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายโดยคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของสตรี	2.99	1.09
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน	3.12	1.04
3. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.47	1.02
4. ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีก่อนจัดโครงการ	3.04	1.10
5. โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะที่จัดอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีและไม่สอดคล้องกับสภาพและความจำเป็นของท้องถิ่น	2.85	1.11
6. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีวะก่อน	3.59	1.01
7. ผู้จัดโครงการมีวางแผนจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้าน เช่น เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ มากกว่ามุ่งเน้นทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีวะใหม่ ๆ	3.65	1.09
8. วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของหน่วยงานมักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.01	1.02
9. กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ นับตั้งแต่การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ	3.26	1.13
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงานเพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ	3.61	1.08
11. ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัดไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาอาชีวะสำหรับสตรี	2.72	1.06
12. แผนงานที่จัดทำขึ้นขาดความชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการ	3.05	0.97
13. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีวะสำหรับสตรีอย่างครบวงจร	3.77	1.00
เฉลี่ยทุกข้อ	3.24	0.70

จากตารางที่ 11 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ประสบปัญหาด้านการวางแผนในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้

1. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน ($\bar{X} = 3.59$)
2. ผู้จัดโครงการมักวางแผนจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้านมากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.65$)
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงาน เพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.61$)
4. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร ($\bar{X} = 3.77$)

ส่วนปัญหาด้านการวางแผนอื่น ๆ นอกเหนือจากข้างต้น เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนคำอาฮิงสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำนวนเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
14. การบริหารงาน โครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน	2.80	1.16
15. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนคำอาฮิงไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรี จึงไม่มีการจัดสร้างงบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีเป็นพิเศษ	3.01	1.08
16. ผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ดี	2.85	1.03
17. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดพยานไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่อยากเข้าร่วมโครงการ	3.68	1.02
18. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย	3.57	0.95
19. ผู้จัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก	3.55	0.98
20. สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.34	0.94
21. กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือบังคับมากกว่าความสมัครใจ	2.73	1.10
22. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่จำเป็น ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้	3.01	1.12
23. ขาดสื่อสอนที่มีความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ	3.11	1.10
24. ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญด้านเทคนิควิธีการสอน และถ่ายทอดทักษะด้านอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีโดยเฉพาะ	3.02	1.05
25. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการ และมีคุณภาพต่ำ	3.65	1.01
26. ช่วงเวลาที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	2.92	1.01
27. สถานที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	2.58	0.93
28. กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ	3.39	1.09
29. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาที่ทฤษฎีเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การจัดการการตลาด ฯลฯ	3.61	0.96
30. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ	3.74	0.94
31. การเรียนการสอนและการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.62	0.97
32. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการท้วงติงเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น	3.63	0.95
33. ไม่มีการนำผลการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้งมาใช้ปรับปรุงงาน	3.48	1.02
เฉลี่ยทุกข้อ	3.26	0.65

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ประสบปัญหาด้านการดำเนินงานในระดับมากในเรื่องต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหาย ไม่ต่อเนื่องทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ยอมเข้าร่วมโครงการ ($\bar{X} = 3.68$)
2. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย ($\bar{X} = 3.57$)
3. ผู้จัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก ($\bar{X} = 3.55$)
4. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ ($\bar{X} = 3.65$)
5. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะอาชีพเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.61$)
6. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.74$)
7. การเรียนการสอนและการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.62$)
8. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการตรวจเยี่ยมชมดูงาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.63$)

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินงานอื่น ๆ นอกเหนือจากข้างต้น เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
34. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.56	0.97
35. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี	3.51	0.91
36. การประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีประเมินด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ	3.56	0.91
37. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป	3.43	0.97
38. ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	3.70	1.01
39. ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	3.87	0.92
40. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.22	0.95
41. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	3.34	1.03
เฉลี่ยทุกข้อ	3.52	0.70

จากตารางที่ 13 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการประเมินผลในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมาก ยกเว้นเรื่องต่อไปนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

1. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 3.43$)
2. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.22$)
3. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.34$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
42. โครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้นมักไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องอื่นใดอีก หลังจากฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว	3.85	0.87
43. ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง	3.66	0.95
44. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี	3.56	1.00
45. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์	3.35	0.94
46. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการเช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ	4.11	0.80
47. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี	3.80	0.88
เฉลี่ยทุกข้อ	3.72	0.67

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องทุกเรื่องในระดับมาก ยกเว้นเรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์เท่านั้น ที่เจ้าหน้าที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) ทั้งนี้ ปัญหาเรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการนั้น มีปัญหาในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$)

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา-นอกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-โรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯจังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านการวางแผน	3.18	0.07	3.29	0.69	1.28
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	3.23	0.65	3.29	0.64	0.86
ปัญหาด้านการประเมินผล	3.45	0.70	3.58	0.70	1.47
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	3.66	0.70	3.77	0.64	1.27

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นสอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการ
การศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอก-
โรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นราย
กลุ่มกิจกรรม

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านการวางแผน					
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	3.20	0.70	3.22	0.75	0.15
กิจกรรมการประเมินความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมาย	3.15	0.76	3.16	0.83	0.14
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจาก ความต้องการของสังคม	3.48	0.83	3.51	0.89	0.31
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ ของการจัดโครงการ	3.17	0.91	3.11	0.91	0.52
กิจกรรมการจัดทำแผน	3.20	0.81	3.35	0.75	1.47
ปัญหาด้านการดำเนินงาน					
กิจกรรมการบริหารงาน	3.11	0.76	3.24	0.79	1.45
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	3.18	0.80	3.23	0.81	0.53
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	3.08	0.76	3.11	0.71	0.38
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็น ช่องทางประกอบอาชีพ	3.71	0.86	3.65	0.87	0.57
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมิน ความก้าวหน้าของโครงการ	3.50	0.87	3.63	0.83	1.30
ปัญหาด้านการประเมินผล					
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	3.43	0.77	3.58	0.76	1.63
กิจกรรมการติดตามผล	3.82	0.84	3.75	0.81	0.73
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุง โครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.20	0.85	3.43	0.79	2.25 *
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง					
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	3.69	0.89	3.69	0.73	0.01
กิจกรรมการสนับสนุนการ ประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	3.69	0.67	3.85	0.65	1.94

* P < .05

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าเมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็น ส่วนใหญ่ มีเพียงปัญหาของกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเท่านั้น ที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าว ประสบปัญหาในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด อย่างไรก็ตามข้อมูลจากตาราง แสดงว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผน
ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการวางแผน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้จัดโครงการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย สตรีและพื้นที่เป้าหมายโดยคำนึงถึง ความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่า ความจำเป็นและความต้องการที่ แท้จริงของสตรี	2.89	1.09	3.07	1.09	1.38
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ สำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน	2.97	1.08	3.24	1.01	2.03 *
3. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการ พัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการ กำหนดกลุ่มเป้าหมายปัญหาและ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.65	0.93	3.33	1.07	2.59 *
4. ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญ ในการสำรวจสภาพปัญหาและ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สตรีก่อนจัดโครงการ	2.93	1.12	3.13	1.09	1.45
5. โครงการการศึกษาออกโรงเรียน ด้านอาชีพที่จัดอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี และไม่สอดคล้องกับสภาพและ ความจำเป็นของท้องถิ่น	2.71	1.12	2.96	1.09	1.84
6. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพ ที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาด การวิเคราะห์ด้านการตลาดและ งานอาชีพก่อน	3.42	0.95	3.71	1.04	2.37 *
7. ผู้จัดโครงการมีวางแผนจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ สำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาท แม่บ้าน เช่น เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า มากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทาง การเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ	3.72	1.12	3.60	1.07	0.86

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผน
ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

ปัญหาด้านการวางแผน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัด โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้าน อาชีวะสำหรับสตรีของหน่วยงานมัก กำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้ เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.03	1.04	2.99	1.00	0.33
9. กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติไม่มีส่วนร่วมใน การวางแผนโครงการ นับตั้งแต่การ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย การประเมิน ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายการ กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ	3.30	1.09	3.22	1.16	0.56
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับ สตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาด การประสานงานเพื่อจัดทำแผนร่วมกัน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ	3.43	1.13	3.76	1.02	2.41 *
11. ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัดไม่ให้ความสำคัญ ในการจัดทำโครงการ เพื่อพัฒนาอาชีวะสำหรับสตรี	2.72	1.09	2.73	1.04	0.09
12. แผนงานที่จัดทำขึ้นขาดความชัดเจนก่อให้เกิด ปัญหาในการดำเนินโครงการ	3.03	1.01	3.06	0.95	0.29
13. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของ โครงการเพื่อส่งเสริมอาชีวะ สำหรับสตรีอย่างครบวงจร	3.53	1.09	3.96	0.89	3.39 *
เฉลี่ยทุกข้อ	3.18	0.70	3.29	0.69	1.28

* $P < .05$

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงบางข้อปัญหาเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

ข้อปัญหาที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน
2. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี
3. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงาน เพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ
5. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการ เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม ที่ปรากฏในตาราง จะเห็นได้ว่า ในข้อปัญหาที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่สอดคล้องกันนั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า ปัญหาใน ๗ มีมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น ยกเว้นข้อปัญหาเรื่องข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่ขาดแคลน ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดตระหนักถึงปัญหานี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการดำเนินงาน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
14. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน	2.61	1.13	2.95	1.17	2.34 *
15. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีจึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีเป็นพิเศษ	3.01	1.14	3.01	1.04	0.04
16. ผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริงทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ดี	2.83	1.11	2.86	0.97	0.20
17. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหายไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่อยากเข้าร่วมโครงการ	3.59	1.02	3.76	1.02	1.30
18. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย	3.49	0.91	3.63	0.97	1.21
19. ผู้จัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก	3.50	0.96	3.59	1.01	0.76
20. สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.36	0.94	3.32	0.94	0.36
21. กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือบังคับมากกว่าความสมัครใจ	2.67	1.14	2.78	1.08	0.80
22. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้	2.78	1.15	3.19	1.06	3.00 *
23. ขาดผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ	3.02	1.15	3.18	1.07	1.20

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงาน
ในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวศึกษา ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

ปัญหาด้านการดำเนินงาน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
24. ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญ ด้านเทคนิควิธีการสอนและถ่ายทอด ทักษะด้านอาชีวศึกษากลุ่มเป้าหมายสตรี โดยเฉพาะ	3.08	1.08	2.97	1.03	0.80
25. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ	3.78	1.09	3.55	0.93	1.83
26. ช่วงเวลาที่จัดการเรียนการสอน ไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	2.82	1.06	3.00	0.97	1.43
27. สถานที่จัดการเรียนการสอน ไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	2.59	0.98	2.56	0.89	0.26
28. กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ขาดรถจักรยานยนต์ ไม่อนุญาต ฯลฯ	3.47	1.03	3.33	1.13	1.10
29. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะอาชีวศึกษา โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การจัดการการตลาด ฯลฯ	3.61	0.93	3.61	0.99	0.06
30. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่ม เป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ	3.80	0.96	3.69	0.92	0.98
31. การเรียนการสอนและการดำเนินงาน ขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้า อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.53	1.02	3.68	0.93	1.20
32. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้า ของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็น การตรวจเช็คผลงาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น	3.55	0.97	3.69	0.93	1.20
33. ไม่มีการนำผลการนิเทศและประเมิน ความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้ง มาใช้ปรับปรุงงาน	3.41	1.06	3.53	0.99	0.98
เฉลี่ยทุกข้อ	3.23	0.65	3.29	0.64	0.86

* P < .05

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา มีเพียง 2 ข้อปัญหาเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันส่วนใหญ่

ข้อปัญหาที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน
2. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มเกี่ยวกับข้อปัญหา 2 ข้อข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าการจัดดำเนินงานโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาใน 2 เรื่องนี้ในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผล
ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
34. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมใน การประเมินผล	3.38	0.99	3.69	0.94	2.61 *
35. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านการประเมินผลโครงการการศึกษา ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี	3.45	0.92	3.56	0.90	1.03
36. การประเมินผลโครงการการศึกษา ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมัก ประเมินด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ	3.53	0.96	3.58	0.92	0.45
37. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการ มาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ สำหรับสตรีในครั้งต่อไป	3.35	1.02	3.49	0.93	1.12
38. ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่ เคยเข้าร่วมโครงการ	3.78	1.06	3.63	0.97	1.25
39. ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผล สตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	3.86	0.96	3.87	0.89	0.08
40. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ ไม่ให้ ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงาน ที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น	3.09	1.01	3.33	0.88	1.95
41. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่า การดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ดียิ่งขึ้น	3.16	1.02	3.48	1.02	2.52 *
เฉลี่ยทุกข้อ	3.45	0.70	3.58	0.70	1.47

* P < .05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออก-โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา มีเพียง 2 ข้อปัญหาเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ได้ประสบปัญหาด้านการประเมินผลใน 2 เรื่องนี้ในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น อย่างไรก็ตาม พอสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลนี้สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

ข้อปัญหาที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล
2. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรม
ต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่าง
เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
42. โครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้าน อาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้นมักไม่มีกิจกรรม ต่อเนื่องในได้อีก หลังจากฝึกอบรมด้าน ทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว	3.85	0.87	3.85	0.87	0.03
43. ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย ที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง	3.59	1.05	3.71	0.86	0.99
44. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านการแนะแนวอาชีพแก่ กลุ่มเป้าหมายสตรี	3.63	1.11	3.51	0.90	0.94
45. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะ ความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ ประโยชน์	3.15	0.94	3.52	0.90	3.22 *
46. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการ ริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม จากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ	3.97	0.87	4.22	0.72	2.58 *
47. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือ ส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี	3.79	0.86	3.80	0.90	0.09
เฉลี่ยทุกข้อ	3.66	0.70	3.77	0.64	1.27

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษา
นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา
มีเพียง 2 ข้อปัญหาเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า ในการจัดโครงการศึกษานอกโรงเรียน
ด้านอาชีพสำหรับสตรีได้ประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องใน 2 เรื่องนี้มากกว่าที่เจ้าหน้าที่
ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น แต่จากข้อมูลตามตาราง สามารถสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมี
ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

ข้อปัญหาที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็น
ไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์
2. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม
จากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา-นอกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	0.67
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	1.15
ปัญหาด้านการประเมินผล	0.41
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	1.48

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้งหมดมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาสอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์-
การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นกลุ่มกิจกรรม

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	1.38
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	0.29
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	0.62
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	1.37
กิจกรรมการจัดทำแผน	0.58
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	0.74
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	0.78
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	0.95
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	2.57
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	0.85
ปัญหาด้านการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	0.78
กิจกรรมการติดตามผล	1.36
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.18
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	1.66
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	0.96

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าเมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ
จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค ยังคงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษา-
ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้งหมดมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาสอดคล้องกันทุกกิจกรรม

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
การวางแผนในการจัด โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี
ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค
จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการวางแผน	F
1. ผู้จัดโครงการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมาย โดยคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของสตรี	1.07
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัด โครงการการศึกษาออกโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน	1.37
3. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.14
4. ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญในการสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีก่อนจัด โครงการ	0.90
5. โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะที่จัดอยู่ในปัจจุบัน ไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีและไม่สอดคล้อง กับสภาพและความจำเป็นของท้องถิ่น	1.43
6. ผู้จัดโครงการมีกำหนดเนื้อหาอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านตลาดและงานอาชีวะก่อน	0.21
7. ผู้จัดโครงการมีวางแผนจัด โครงการการศึกษาออกโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้าน เช่น เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ มากกว่ามุ่งเน้นทักษะในการผลิต ทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ	0.68
8. วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัด โครงการการศึกษา- ออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของหน่วยงานมีกำหนดไว้ไม่ ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	2.67 *
9. กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ ไม่มี ส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ นับตั้งแต่การกำหนด กลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนการจัดทำ แผนปฏิบัติการ	0.48
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัด โครงการการศึกษาออกโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงาน เพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ	0.59
11. ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัด ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำ โครงการเพื่อพัฒนาอาชีวะสำหรับสตรี	0.30
12. แผนที่ตั้งทำขึ้นขาดความชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการ	1.02
13. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริม อาชีวะสำหรับสตรีอย่างครบวงจร	1.03
เฉลี่ยทุกข้อ	0.67

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา มีเพียงข้อปัญหาเดียวเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงาน มักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใด มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ่ ปรากฏว่า ไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดในภาคใด ที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีน้อยมาก

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวนเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการดำเนินงาน	F
14. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน	0.39
15. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีจึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีวะสำหรับสตรีเป็นพิเศษ	0.28
16. ผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล	2.56 *
17. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหายไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่อยากเข้าร่วมโครงการ	0.67
18. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย	0.22
19. ผู้จัดโครงการ ประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก	1.14
20. สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.86
21. กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือบังคับมากกว่าความสมัครใจ	1.51
22. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้	1.21
23. ขาดการสอนที่มีความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ	1.72
24. ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญด้านเทคนิควิธีการสอน และถ่ายทอดทักษะด้านอาชีวะแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีโดยเฉพาะ	1.57
25. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ	0.28
26. ช่วงเวลาที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.25
27. สถานที่ที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.56
28. กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ	1.47
29. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะอาชีวะเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การจัดการ การตลาด ฯลฯ	2.17
30. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กับกลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ	2.00
31. การเรียนการสอนและการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	0.48
32. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการตรวจเช็มนางาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น	1.13
33. ไม่มีหรือนำผลการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้งมาใช้ปรับปรุงงาน	0.91
เฉลี่ยทุกข้อ	1.15

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา ยกเว้นปัญหาเรื่องผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่า ไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีน้อยมาก

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	F
34. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล	0.65
35. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี	1.18
36. การประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีประเด็นด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ	0.65
37. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป	0.54
38. ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	1.70
39. ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	1.35
40. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.34
41. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	0.12
เฉลี่ยทุกข้อ	0.41

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อปัญหา แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลนี้ทุกเรื่อง

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
42. โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้นมักไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องอื่นใดอีก หลังจากฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว	1.19
43. ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง	1.42
44. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี	1.86
45. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์	0.88
46. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการเช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ	1.32
47. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี	0.27
เฉลี่ยทุกข้อ	1.48

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อปัญหา แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องทุกเรื่อง

2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	1.86
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	1.72
ปัญหาด้านการประเมินผล	2.18
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	1.60

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนค้ำอาชีพรอบสตรี้ ระหว่างเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายกลุ่ม
กิจกรรม

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	1.69
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	2.05
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	2.39
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	1.56
กิจกรรมการจัดทำแผน	1.12
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	2.21
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	0.22
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	2.06
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	1.21
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	0.67
ปัญหาด้านการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	1.53
กิจกรรมการติดตามผล	2.48 *
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	2.69 *
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	1.00
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	1.66

* $P < .05$

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่าเมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 2 กิจกรรมเท่านั้น คือ กิจกรรมการติดตามผล และกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับปัญหากิจกรรมอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความเห็นไม่แตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า ส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดโครงการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกัน และเพื่อให้ทราบว่า มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ย ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา กิจกรรมการติดตามผล และกิจกรรมการทบทวน และปรับปรุง โครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชนเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ในภาคใดที่มี ความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของคะแนน ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีน้อยมาก

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการวางแผน	F
1. ผู้จัดโครงการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายโดยคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของสตรี	1.47
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน	2.49 *
3. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.35
4. ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีก่อนจัดโครงการ	1.20
5. โครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะที่จัดอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีและไม่สอดคล้องกับสภาพและความจำเป็นของท้องถิ่น	1.44
6. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ค่าการตลาดและงานอาชีวะก่อน	4.14 *
7. ผู้จัดโครงการมีวางแผนจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้าน เช่น เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ มากกว่ามุ่งเน้นทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีวะใหม่ ๆ	1.14
8. วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของหน่วยงานมักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	1.73
9. กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ นับตั้งแต่การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ	1.33
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงานเพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ	0.36
11. ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัดไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาอาชีวะสำหรับสตรี	1.10
12. แผนงานที่จัดทำขึ้นขาดความชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการ	1.28
13. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีวะสำหรับสตรีอย่างครบวงจร	2.39
เฉลี่ยทุกข้อ	1.86

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา มีเพียงข้อปัญหา 2 ข้อเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน
2. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน

เพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาทั้ง 2 ข้อของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ

จากการนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ในเรื่อง "หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน" ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ ปรากฏผลว่า ไม่พบว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนผลการทดสอบความแตกต่างทีละคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคเกี่ยวกับข้อปัญหาเรื่อง "ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน" แสดงไว้ในตารางที่ 30 ต่อไปนี้

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคทีละคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเซฟเฟ เกี่ยวกับการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่อง "ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน" จำแนกตามภาคที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่

ภาค	\bar{X}	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก
		3.38	4.15	3.91	3.67	3.18
กลาง	3.38	-	*	-	-	-
เหนือ	4.15		-	-	-	*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.91			-	-	-
ใต้	3.67				-	-
ตะวันออก	3.18					-

* $P < .05$

จากตารางที่ 30 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่อง "ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน" ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคทีละคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคกลาง และภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่องนี้สอดคล้องกัน ยกเว้นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคเหนือมีความเห็นว่า มีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลางและภาคตะวันออก

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการดำเนินงาน	F
14. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน	2.48 *
15. หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีจึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีเป็นพิเศษ	1.30
16. ผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล	1.26
17. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหายไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่อยากเข้าร่วมโครงการ	2.53 *
18. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย	3.46 *
19. ผู้จัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก	0.40
20. สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.59
21. กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือนั่งคั่นมากกว่าความสมัครใจ	0.13
22. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้	1.71
23. ขาดผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ	1.78
24. ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญด้านเทคนิควิธีการสอน และถ่ายทอดทักษะด้านอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีโดยเฉพาะ	1.46
25. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ	0.65
26. ช่วงเวลาที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.62
27. สถานที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.76
28. กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ	1.88
29. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะอาชีพเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การจัดการ การตลาด ฯลฯ	0.74
30. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ	1.61
31. การเรียนการสอนและการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และล่าช้าเสมอ	0.19
32. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการตรวจเยี่ยมดูงาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น	0.75
33. ไม่มีการนำผลการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้งมาปรับปรุงงาน	0.90
เฉลี่ยทุกข้อ	1.72

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา มีเพียงข้อปัญหา 3 ข้อเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

1. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน
2. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหาย ไม่ต่อเนื่องทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ยอมเข้าร่วมโครงการ
3. การประสานโครงการกับโครงการหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย

เพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาทั้ง 3 ข้อของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	F
34. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล	1.90
35. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี	1.85
36. การประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมักประเมินด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ	1.41
37. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป	1.55
38. ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	1.62
39. ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	4.07 *
40. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	2.65 *
41. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	2.35
เฉลี่ยทุกข้อ	2.18

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นข้อปัญหาเรื่อง "ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ" และ "หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น" ซึ่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่า มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาทั้ง 2 ข้อ ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่า มีเจ้าหน้าที่ในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
42. โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้นมักไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องอื่นใดอีก หลังจากฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว	0.69
43. ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง	0.52
44. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี	1.24
45. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์	1.35
46. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ	3.28 *
47. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี	1.53
เฉลี่ยทุกข้อ	1.60

* $P < .05$

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา ยกเว้นข้อปัญหาเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหานี้ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ปราบกฎผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคทีละคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเซฟเฟ เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" จำแนกตามภาคที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่

ภาค	X	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก
		4.15	4.35	4.49	3.89	4.12
กลาง	4.15	-	-	-	-	-
เหนือ	4.35		-	-	-	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.49			-	*	-
ใต้	3.89				-	-
ตะวันออก	4.12					-

* $P < .05$

จากตารางที่ 34 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทีละคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในเรื่องนี้สอดคล้องกัน ยกเว้นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเห็นว่า มีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้

2.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ
ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์-
การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	1.91
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	1.87
ปัญหาด้านการประเมินผล	1.95
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	2.59 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออก-
โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน และด้านการประเมินผลไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ
จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษา-
ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและ
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้
วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวที่ปฏิบัติงาน
อยู่ใน 5 ภาคมีน้อยมาก

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์-
การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

ปัญหา	F
ปัญหาด้านการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	2.79 *
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	2.03
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	1.64
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	1.49
กิจกรรมการจัดทำแผน	1.45
ปัญหาด้านการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	1.73
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	0.35
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	1.81
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เพิ่มช่องทางประกอบอาชีพ	1.97
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	1.17
ปัญหาด้านการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	1.69
กิจกรรมการติดตามผล	2.30
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.94
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	2.09
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	2.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่า เมื่อจำแนกปัญหาเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ
จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05 เพียงกิจกรรมเดียว คือ กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย สำหรับปัญหากิจกรรมอื่น ๆ
เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 แสดงว่า ส่วนใหญ่แล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง
5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี
สอดคล้องกัน และเมื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหากิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของเจ้าหน้าที่
ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค ไปทดสอบความ
แตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่
ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการวางแผน	F
1. ผู้จัดโครงการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายโดยคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของสตรี	2.02
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน	2.79 *
3. ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมายปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี	2.10
4. ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีก่อนจัดโครงการ	0.53
5. โครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะที่จัดอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีและไม่สอดคล้องกับสภาพและความจำเป็นของท้องถิ่น	1.88
6. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านตลาดและงานอาชีวะก่อน	2.52 *
7. ผู้จัดโครงการมีวางแผนจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้าน เช่น เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ฯลฯ มากกว่ามุ่งเน้นทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ	0.50
8. วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีของหน่วยงานมักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	1.24
9. กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ นับตั้งแต่การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมายการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ	0.97
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสานงานเพื่อจัดทำแผนร่วมกันทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ	0.60
11. ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัดไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาอาชีวะสำหรับสตรี	0.64
12. แผนงานที่จัดทำขึ้นขาดความชัดเจนก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการ	1.18
13. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีวะสำหรับสตรีอย่างครบวงจร	2.86
เฉลี่ยทุกข้อ	1.91

จากตารางที่ 37 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษา-นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่มีเพียงข้อปัญหา 3 ข้อเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน
2. ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน
3. ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร

เพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาทั้ง 3 ข้อของเจ้าหน้าที่ทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่า ไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวนเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการดำเนินงาน	F
14. การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน	1.71
15. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีจึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีวะสำหรับสตรีเป็นพิเศษ	0.92
16. ผู้ปฏิบัติงาน ไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ดี	1.81
17. การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดความต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่อยากเข้าร่วมโครงการ	1.79
18. การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย	1.94
19. ผู้จัดโครงการ ประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก	0.49
20. สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.33
21. กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือบังคับมากกว่าความสมัครใจ	0.78
22. การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้	0.69
23. ขาดการสอนที่ความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ	1.78
24. ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญด้านเทคนิควิธีการสอน และถ่ายทอดทักษะด้านอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีโดยเจตนา	2.09
25. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ	0.87
26. ช่วงเวลาที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.42
27. สถานที่ที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.74
28. กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ	2.71 *
29. ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาที่ทฤษฎีเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การจัดการ การตลาด ฯลฯ	1.53
30. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ	1.87
31. การเรียนการสอนและการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	0.40
32. การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการตรวจเช็กผลงาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น	1.42
33. ไม่มีการนำผลการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้งมาปรับปรุงงาน	1.29
เฉลี่ยทุกข้อ	1.87

จากตารางที่ 38 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษา-นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา ยกเว้นข้อปัญหาเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรคทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ" เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหานี้ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบทีละคู่โดยใช้วิธีการ เซฟเฟ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค ทีละคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเซฟเฟ่ เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรี มีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครอง ไม่อนุญาต ฯลฯ" จำแนกตามภาคที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่

ภาค	\bar{X}	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก
		3.36	3.65	3.49	3.00	3.41
กลาง	3.36	-	-	-	-	-
เหนือ	3.65		-	-	*	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.49			-	-	-
ใต้	3.00				-	-
ตะวันออก	3.41					-

* $P < .05$

จากตารางที่ 39 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ" ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 5 ภาค ทีละคู่ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคส่วนใหญ่มีความเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินงานในเรื่องนี้สอดคล้องกัน ยกเว้นเจ้าหน้าที่ในภาคเหนือมีความเห็นว่ามีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการประเมินผล	F
34. กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล	1.36
35. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี	1.67
36. การประเมินผลโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีปริมาณมากกว่าคุณภาพ	1.82
37. ไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป	1.90
38. ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	2.81 *
39. ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ	1.55
40. หน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.54
41. ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น	1.42
เฉลี่ยทุกข้อ	1.95

* $P < .05$

จากตารางที่ 40 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อปัญหา ยกเว้นข้อปัญหาเรื่อง "ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ" เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบทีละคู่โดยใช้วิธีการเช่นเฟ ผลปรากฏว่า ไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
42. โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้นมักไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องอื่นใดอีก หลังจากฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว	1.41
43. ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง	1.52
44. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี	2.52 *
45. กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์	1.79
46. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการเช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ	3.46 *
47. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี	1.10
เฉลี่ยทุกข้อ	2.59 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 41 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อปัญหาได้แก่

1. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี

2. กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ

เพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหาทั้งสองของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ

จากการนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ในเรื่อง "ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี" ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่ ปรากฏผลว่า ไม่พบว่า มีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนผลการทดสอบความแตกต่างทีละคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค เกี่ยวกับข้อปัญหาเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" แสดงไว้ในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่
ใน 5 ภาค ที่ละคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชนเฟ่ เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรม
ต่อเนื่อง ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในเรื่อง
"กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจาก
โครงการ เช่น ขาดเงินทุนขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" จำแนกตามภาคที่
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่

ภาค	\bar{X}	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	ตะวันออก
		4.15	4.35	4.49	3.89	4.12
กลาง	4.15	-	-	-	-	-
เหนือ	4.35		-	-	*	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	4.49			-	-	-
ใต้	3.89				-	-
ตะวันออก	4.12					-

* $P < .05$

จากตารางที่ 42 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
การจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในเรื่อง
"กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น
ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ที่ละคู่ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ
จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น
ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง
ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในเรื่องนี้สอดคล้องกัน ยกเว้น
เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคเหนือ มีความ
เห็นว่ามีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้

2.6 ปัญหาในการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีอื่น ๆ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดจากคำถามปลายเปิดในตอนท้ายของปัญหาแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอโดยสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.6.1 ปัญหาด้านการวางแผน

- หน่วยงานรัฐบาลส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนเรื่องการพัฒนาอาชีพสำหรับสตรีโดยเฉพาะ มักเป็นโครงการเดิมซึ่งจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายทั่วไปทั้งชายและหญิง
- แผนงานโครงการมักไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติและไม่เป็นปัจจุบัน เนื่องจากการวางแผนมักจะทำล่วงหน้าและทิ้งช่วงไปเป็นระยะเวลาอันยาวกว่าจะมีการปฏิบัติตามแผนงาน ทำให้ความเหมาะสมของแผนที่จัดทำไว้แล้วเปลี่ยนแปลงไป ทั้งระยะเวลาของการฝึกอบรม สภาพความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพการณ์ในท้องถิ่น การย้ายถิ่นเพื่อหางานทำ บุคลากรที่ปฏิบัติงาน ฯลฯ
- ขาดบุคลากร/นักวิชาการด้านสังคมที่จะเข้าไปศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละพื้นที่ ทำให้การวางแผนมีช่องว่างมากและการดำเนินงานตามแผนไม่สามารถคล่องตัวได้ตามวัตถุประสงค์
- เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดประสบการณ์ในการวางแผน ทำให้ไม่สามารถจัดทำแผนหรือส่งเสริมให้ผู้นำท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายสตรี จัดทำแผนงานที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในท้องถิ่นและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้
- หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมักวางแผนจัดโครงการ การศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีโดยยึดงบประมาณ บุคลากร ตลอดจนความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าจะคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการเร่งด่วนของกลุ่มเป้าหมายสตรี
- ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน เนื่องจากกรอบนโยบาย วิธีการ และหลักเกณฑ์ของการพัฒนาสตรีของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน
- ขาดข้อมูลที่จำเป็นในการวางแผนโครงการการศึกษา-นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยเฉพาะข้อมูลด้านการตลาด นอกจากนี้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ส่วนใหญ่มักเป็นข้อมูลเท็จมากกว่าจริง

2.6.2 ปัญหาด้านการดำเนินงาน

- เกิดการสูญเสียเปล่า เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายสตรีส่วนใหญ่ขาดความตั้งใจจริงในการเข้ารับการอบรมและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

- กลุ่มเป้าหมายย้ายถิ่นบ่อยมาก ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ และการฝึกทักษะให้แก่กลุ่มเป้าหมายก็ไม่ต่อเนื่องและได้ผลตามที่คาดหวัง

- การจัดบริการโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มีความล็กสั้น ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีสืบสนและไม่สนใจจะเข้าร่วม เช่น บางหน่วยงานให้บริการแบบให้เปล่า ในขณะที่บางหน่วยงานเก็บเงินค่าเรียนด้วย บางหน่วยงานหาแหล่งเงินทุนให้แก่กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ลักษณะการกู้เงินเสียดอกเบี้ย ในขณะที่อีกหน่วยงานหนึ่งให้ยืมเงินไปลงทุน โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย เป็นต้น

- ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญและกระตือรือร้นที่จะจัดดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

- กลุ่มสตรีมักไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นและความต้องการที่แท้จริงของตนออกมา และมักคล้อยตามเจ้าหน้าที่โครงการทุกอย่าง ทำให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปตามความต้องการของเจ้าหน้าที่เป็นส่วนใหญ่

2.6.3 ปัญหาด้านการประเมินผล

- การประเมินผลโครงการทั้งในอดีตและปัจจุบันยังทำอยู่ในวงจำกัด ไม่จริงจังเท่าที่ควร ทำให้ประสิทธิภาพของงานตามโครงการต่าง ๆ ไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

- การติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลา งบประมาณ และบุคลากรเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้จัดโครงการมักละเลยกิจกรรมส่วนนี้เสีย เพียงจัดดำเนินการโครงการและจัดประเมินผลโครงการเป็นข้อสรุปกว้าง ๆ แล้วก็ถือว่าเสร็จสิ้นโครงการ

2.6.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

- กลุ่มเป้าหมายสตรีที่ยึดอาชีพการเกษตรเป็นหลัก จึงไม่ค่อยมีเวลาหรือให้ความสนใจในการจัดทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากอาชีพหลักของตน

- หน่วยงานขาดงบประมาณและบุคลากร ที่จะสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี

- ปัญหาสำคัญที่สุดของการจัดกิจกรรมต่อเนื่องคือ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แยกเป็น 6 ตอนตามลำดับ ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายด้าน

แนวทาง	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
แนวทางการวางแผน	3.76	0.76
แนวทางการดำเนินงาน	3.86	0.71
แนวทางการประเมินผล	3.72	0.80
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	4.07	0.84

จากตารางที่ 43 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการวางแผน แนวทางการดำเนินงาน แนวทางการประเมินผล และแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในระดับมากที่สุด โดยเห็นด้วยกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องเป็นอันดับสูงสุดคือ แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

แนวทาง	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
แนวทางการวางแผน		
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	3.79	0.83
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	3.76	0.84
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	3.66	0.80
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	3.71	0.83
กิจกรรมการจัดทำแผน	3.75	0.78
แนวทางการดำเนินงาน		
กิจกรรมการบริหารงาน	3.85	0.79
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	3.85	0.79
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	3.94	0.74
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	3.86	0.80
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	3.66	0.85
แนวทางการประเมินผล		
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	3.72	0.84
กิจกรรมการติดตามผล	3.76	0.87
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.73	0.91
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง		
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	3.95	0.93
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	4.11	0.85

จากตารางที่ 44 แสดงว่า เมื่อจำแนกแนวทางตามกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางทั้งหมดในระดับมาก โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยในอันดับสูงสุดคือ กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.11$)

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการวางแผน	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
1. ศึกษาข้อมูล กชช.2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น	3.93	0.88
2. จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อลดการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน	3.81	1.11
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือนจดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ	3.65	1.09
4. เปิดโอกาสให้ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติเข้าร่วมในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายของโครงการ โดยการสอบถามความคิดเห็นหรือเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมร่วมกับผู้จัดโครงการ	3.89	0.97
5. จัดการอบรมด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro-planning) แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ตลอดจนผู้นำท้องถิ่น	3.66	1.06
6. จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ	3.89	1.07
7. มีแบบสอบถามที่ทันสมัยและตรงกับปัญหา/ความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.68	1.11

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

แนวทางการวางแผน	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
8. ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัดเป็นต้น เพื่อให้การพัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง	3.84	0.97
9. จัดการประชุมระหว่างผู้อำนวยการด้านการพัฒนาอาชีพ/ด้านพัฒนาสตรี/ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์หาอาชีพที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว	3.71	1.12
10. จัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่น และนโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัด	4.07	0.87
11. วางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น	3.02	1.10
12. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงานเพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน	3.83	0.84
13. กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีพ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณีเด็ก ฯลฯ	3.84	0.98
14. จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนักวางแผนการศึกษาออกโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสตรี/ผู้นำท้องถิ่น	3.67	1.00
15. ในแผนปฏิบัติการต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมายโดยชัดเจน รวมทั้งกำหนดบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย	3.85	0.93
เฉลี่ยทุกข้อ	3.76	0.76

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการวางแผน ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกข้อในระดับมาก เว้นแต่แนวทางเรื่องการวางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ทั้งนี้แนวทางที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยในอันดับสูงสุดคือ การจัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและนโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัด ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำนวนเป็นรายชื่อ

แนวทางการดำเนินงาน	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
16. ประสานงานขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงพลัก/คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้านในท้องถิ่นตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ	4.05	0.91
17. จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนแนวทางดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ	3.83	0.92
18. จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป	3.86	1.03
19. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกัน เพื่อขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ	3.88	0.89
20. จัดการอบรมปฏิบัติการในระดัพื้นที่เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนินงานการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพและเทคนิคการนิเทศวิธี เป็นระยะ ๆ บิละ 2-3 ครั้ง	3.63	0.94
21. จัดการประชุมสัมมนาโครงการนำกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนและระหว่างดำเนินงานโครงการ	3.75	0.97
22. ให้ผู้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัครในท้องถิ่นช่วยในการประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมาย เช่น ชี้แจงรายละเอียดโครงการนำกลุ่มเป้าหมาย จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างง่าย ๆ เป็นต้น	3.81	0.93
23. เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์โครงการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน	4.02	0.86
24. จัดหาวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายต้องการมาสอนกลุ่มเป้าหมาย	4.03	0.83
25. ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ	3.85	0.90
26. จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอ บิละ 2-3 ครั้ง	3.79	0.95
27. สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด	4.16	0.90
28. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนดช่วงเวลา และสถานที่จัดการเรียนการสอนเอง	3.88	0.98
29. จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพ จัดนิทรรศการอาชีพ ฝึกอบรมปฏิบัติการในหน่วยงาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น	3.90	0.99
30. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น	3.81	0.86
31. จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดดำเนินงานโครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง	3.78	0.91
32. จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการ และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงาน ตลอดจนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง	3.53	1.01
เฉลี่ยทุกข้อ	3.86	0.71

จากตารางที่ 46 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกข้อในระดับมาก โดยแนวทางที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยในอันดับสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$)

ตารางที่ 47 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

	แนวทางการประเมินผล	
	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
33. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการ เป็นต้น	3.62	1.00
34. จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี	3.75	0.94
35. จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน	3.70	0.96
36. แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เพื่อใช้ประโยชน์ในรูปของเอกสารรายงานจดหมายข่าว ฯลฯ	3.70	0.91
37. จัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง	3.83	1.02
38. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.69	0.90
39. จัดประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.73	0.91
เฉลี่ยทุกข้อ	3.72	0.80

จากตารางที่ 47 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกข้อในระดับมาก

ตารางที่ 48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	N = 263	
	\bar{X}	S.D.
40. หลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น	4.19	0.83
41. จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมาย มาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น	3.95	0.93
42. ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น	4.10	1.00
43. จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบอาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี	4.15	1.04
44. ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้การดูแล แนะนำ และส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง	3.98	0.98
เฉลี่ยทุกข้อ	4.07	0.84

จากตารางที่ 48 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกข้อในระดับมาก

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา-
ออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ
การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก-
โรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็น
เป็นรายด้าน

แนวทาง	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
แนวทางการวางแผน	3.71	0.77	3.79	0.75	0.77
แนวทางการดำเนินงาน	3.86	0.74	3.85	0.68	0.13
แนวทางการประเมินผล	3.71	0.84	3.73	0.77	0.23
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	4.00	0.96	4.13	0.73	1.27

จากตารางที่ 49 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับ
สตรี ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความ
เห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกัน
ทุกด้าน

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออก- โรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็น รายกลุ่มกิจกรรม

แนวทาง	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
แนวทางการวางแผน					
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	3.72	0.82	3.84	0.84	1.14
กิจกรรมการประเมินความต้องการของ กลุ่มเป้าหมาย	3.67	0.86	3.84	0.82	1.63
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความ ต้องการของสังคม	3.64	0.83	3.67	0.78	0.28
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของ การจัดโครงการ	3.67	0.85	3.75	0.81	0.76
กิจกรรมการจัดทำแผน	3.72	0.80	3.78	0.77	0.36
แนวทางการดำเนินงาน					
กิจกรรมการบริหารงาน	3.80	0.78	3.89	0.80	0.88
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	3.83	0.82	3.87	0.77	0.60
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	3.94	0.74	3.94	0.74	0.02
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทาง ประกอบอาชีพ	3.95	0.84	3.79	0.77	1.62
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความ ก้าวหน้าของโครงการ	3.75	0.92	3.58	0.80	1.57
แนวทางการประเมินผล					
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	3.69	0.88	3.75	0.82	0.55
กิจกรรมการติดตามผล	3.83	0.91	3.70	0.84	1.17
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.70	0.98	3.75	0.85	0.44
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง					
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	3.93	1.07	3.97	0.81	0.29
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพ แก่กลุ่มเป้าหมาย	4.02	0.96	4.18	0.75	1.49

จากตารางที่ 50 จะเห็นว่า เมื่อจำแนกแนวทางเป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่
ศูนย์จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ
การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกกิจกรรมแสดงว่า
เจ้าหน้าที่ตั้งกล่าวถึงความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียน
ด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกกลุ่มกิจกรรม

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวศึกษาสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการวางแผน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ศึกษาข้อมูล กขร.2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย สตรี สถานความจำเป็นและความต้องการ ที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น	3.91	0.84	3.94	0.91	0.23
2. จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีวศึกษาที่ภาครัฐ และเอกชน เพื่อประสานงานเกี่ยวกับ การกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่ เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เมื่อลดการเข้าซื้อในการปฏิบัติงาน	3.72	1.08	3.87	1.14	1.07
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการ การศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวศึกษา สตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล เกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือน จดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ	3.57	1.14	3.71	1.05	1.07
4. เปิดโอกาสให้ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ ระดับปฏิบัติเข้าร่วมในการกำหนดกลุ่ม เป้าหมายสตรี และพื้นที่เป้าหมายของ โครงการ โดยการสอบถามความคิดเห็น หรือเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมร่วมกับ ผู้จัดโครงการ	3.81	0.98	3.95	0.97	1.12
5. จัดการอบรมด้านกาวางแผนระดับจุลภาค (Micro-planning) แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ด้านการจัดโครงการการศึกษาของ โรงเรียนด้านอาชีวศึกษาสำหรับสตรี ตลอดจน ผู้นำท้องถิ่น	3.59	1.10	3.72	1.03	1.02
6. จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่ เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ ความจำเป็น/ความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพ ทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ	3.70	1.06	4.04	1.05	2.61 *
7. มีแบบสอบถามที่ทันสมัยและตรงกับปัญหา/ ความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.57	1.17	3.78	1.05	1.49

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

แนวทางการวางแผน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t
8. ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้การพัฒนาอาชีวะของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง	3.81	0.92	3.86	1.01	0.39
9. จัดการประชุมระหว่างผู้ชำนาญการด้านการพัฒนาอาชีวะ/ด้านพัฒนาสตรี/ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการเพื่อร่วมกันวิเคราะห์อาชีวะที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในสิ่งที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว	3.68	1.13	3.73	1.12	0.38
10. จัดลำดับความสำคัญของอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในสิ่งที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและนโยบายการส่งเสริมอาชีวะของจังหวัด	3.95	0.91	4.16	0.82	1.98 *
11. วางแผนส่งเสริมอาชีวะใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์รับรถรับจ้าง เป็นต้น	3.26	1.17	2.83	1.02	3.13 *
12. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงานเพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน	3.85	0.83	3.81	0.85	0.42
13. กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีวะ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณิเด็ก ๆ ฯลฯ	3.88	0.98	3.81	0.98	0.57
14. จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนักวางแผนการศึกษาออกโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสตรี/ผู้นำท้องถิ่น	3.64	1.02	3.70	0.98	0.50
15. ในแผนปฏิบัติการต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมายโดยชัดเจน รวมถึงกำหนดบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย	3.78	0.93	3.90	0.92	1.04
เฉลี่ยทุกข้อ	3.71	0.77	3.79	0.75	0.77

จากตารางที่ 51 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงแนวทาง 3 ข้อเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

แนวทางที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่นก่อนจัดทำโครงการ
2. จัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและนโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัด
3. วางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ชักรถรับจ้าง เป็นต้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มที่ปรากฏในตาราง จะเห็นได้ว่า ในแนวทางที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่สอดคล้องกันนั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทาง 2 ข้อแรกในระดับที่มากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ส่วนในแนวทางเรื่อง "วางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ชักรถรับจ้าง เป็นต้น" นั้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน ในการจัดโครงการศึกษาเอกโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ ศูนย์การศึกษาเอกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ จังหวัด จำนวนเป็นรายข้อ

แนวทางการดำเนินงาน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
16. ประสานงานขอความช่วยเหลือจาก เจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/ คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการ พัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้าน ในท้องถิ่นตลอด จนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดดำเนินงาน โครงการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ	3.91	0.87	4.16	0.92	2.25 *
17. จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการ ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและ หมู่บ้าน เนื้อขึ้นจรรยาละเอียดและ วัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจน แนวทางดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ	3.78	0.89	3.87	0.95	0.83
18. จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่าง ต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป	3.77	1.07	3.94	0.99	1.33
19. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีวะทั้งภาครัฐและ เอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกัน เพื่อขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงาน นั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ	3.91	0.87	3.86	0.90	0.38
20. จัดการอบรมผู้ปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนิน งานการศึกษาเอกโรงเรียนด้านอาชีวะ และเทคนิคการสัมภาษณ์ เป็นระยะ ๆ ปีละ 2-3 ครั้ง	3.66	1.04	3.61	0.86	0.36
21. จัดการประชุมสัมมนาโครงการแก่ กลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน และระหว่างดำเนินงานโครงการ	3.75	1.01	3.75	0.94	0.01
22. ให้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัครในท้องถิ่น ช่วยในการประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมาย เช่น ขึ้นจรรยาละเอียดโครงการแก่ กลุ่มเป้าหมายจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ อย่างง่าย ๆ เป็นต้น	3.81	0.97	3.80	0.90	0.07
23. เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียน กลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์โครงการ ให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการ อย่างชัดเจน	3.98	0.88	4.04	0.84	0.54
24. จัดหาวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญ ในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ มาสอนกลุ่มเป้าหมาย	4.06	0.86	4.00	0.81	0.58

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน ในการจัดโครงการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ จังหวัด จำนวนเป็นรายชื่อ (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
25. ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ	3.84	0.93	3.85	0.88	0.05
26. จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอปีละ 2-3 ครั้ง	3.85	1.00	3.75	0.91	0.88
27. สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและ ทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากที่สุด	4.08	0.85	4.22	0.93	1.33
28. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนด ช่วงเวลา และสถานที่จัดการเรียน การสอนเอง	3.88	0.97	3.88	1.00	0.04
29. จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้ กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบ อาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพ จัด นิทรรศการอาชีพ ฝึกอบรมปฏิบัติงานในหน่วย งาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น	3.88	1.06	3.92	0.93	0.31
30. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมี โอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น	4.02	0.85	3.65	0.83	3.47 *
31. จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดดำเนินงาน โครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่าง น้อยเดือนละครั้ง	3.85	0.93	3.72	0.89	1.17
32. จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความ ก้าวหน้าของโครงการและร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงาน ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการ ดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง	3.65	1.03	3.44	0.98	1.63
เฉลี่ยทุกข้อ	3.86	0.74	3.85	0.68	0.13

* $P < .05$

จากตารางที่ 52 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ มีเพียง 3 ข้อเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

แนวทางที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

1. ประสานงานขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้าน ในท้องถิ่นตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ
2. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับแนวทาง 2 ข้อข้างต้น จะเห็นได้ว่าสำหรับแนวทางเรื่อง "ประสานงานขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก . . ." นั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางนี้ในระดับที่มากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ส่วนแนวทางเรื่อง "จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น" นั้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดเห็นด้วยกับแนวทางนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการประเมินผล	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
33. ให้ออกแบบหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการ เป็นต้น	3.50	1.03	3.72	0.96	1.77
34. จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี	3.68	0.96	3.81	0.93	1.09
35. จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน	3.68	0.97	3.72	0.95	0.33
36. แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เพื่อให้ประโยชน์ในรูปของเอกสารรายงาน จดหมายข่าว ฯลฯ	3.72	0.96	3.69	0.87	0.19
37. จัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง	3.87	1.06	3.80	0.99	0.59
38. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี	3.79	0.92	3.61	0.87	1.62
39. จัดประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.70	0.98	3.75	0.85	0.44
เฉลี่ยทุกข้อ	3.71	0.84	3.73	0.77	0.23

จากตารางที่ 53 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัด		เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		t
	N = 116		N = 147		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
40. หลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้ง กลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น	4.18	0.89	4.20	0.78	0.22
41. จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมาย มาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสาร ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น	3.93	1.07	3.97	0.81	0.29
42. ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตร ในท้องถิ่น	3.95	1.11	4.21	0.89	2.07 *
43. จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบ อาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี	4.02	1.13	4.25	0.95	1.79
44. ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้การดูแล แนะนำและส่งเสริม การประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย สตรีอย่างต่อเนื่อง	3.91	1.05	4.04	0.92	1.03
เฉลี่ยทุกข้อ	4.00	0.96	4.13	0.73	1.27

* P < .05

จากตารางที่ 54 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ มีเพียงแนวทางเดียวเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ แนวทางเรื่อง "ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตร ในท้องถิ่น" ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้แล้ว พอสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ตารางที่ 55 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์-การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	0.40
แนวทางการดำเนินงาน	0.70
แนวทางการประเมินผล	0.53
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	0.79

จากตารางที่ 55 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษา นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี สอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 56 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	0.50
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	0.29
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	0.55
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	0.13
กิจกรรมการจัดทำแผน	0.37
แนวทางการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	0.93
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	0.53
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	0.36
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	0.44
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	2.00
แนวทางการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	0.46
กิจกรรมการติดตามผล	0.28
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.02
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	0.92
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	0.79

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่า เมื่อจำแนกแนวทางเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกกิจกรรม แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกกิจกรรม

ตารางที่ 57 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผน
ในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวนที่เป็นรายชื่อ

แนวทางการวางแผน	F
1. ศึกษาข้อมูล กษ.2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรี สถานความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของ กลุ่มเป้าหมายนั้น	1-21
2. จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการ การศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะสำหรับสตรีทั้งภาคหัวและเอกชนเมื่อ ประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เมื่อลดการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน	0-61
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือน จดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ	0-47
4. เปิดโอกาสให้ผู้ทำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ เข้าร่วมในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายของโครงการ โดยการสอบถาม ความคิดเห็นหรือเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมร่วมกับผู้จัดโครงการ	1-18
5. จัดการอบรมด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro planning) แก่ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรีตลอดจนผู้นำท้องถิ่น	0-70
6. จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สถานที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของ ท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ	0-33
7. มีแบบสอบถามที่ทันสมัยและตรงกับปัญหา/ความต้องการเฉพาะของ กลุ่มเป้าหมายสตรี	0-37
8. ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้การพัฒน อาชีวะของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง	0-57
9. จัดการประชุมระหว่างผู้ชำนาญการด้านการพัฒนาอาชีวะ/ด้านนิเทศสตรี/ ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์อาชีวะ ที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว	0-81
10. จัดลำดับความสำคัญของอาชีวะที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่ เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและ นโยบายการส่งเสริมอาชีวะของจังหวัด	0-81
11. วางแผนส่งเสริมอาชีวะใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ รับรถรับจ้าง เป็นต้น	0-24
12. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงาน เมื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน	0-23
13. กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีวะ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณิเด็ก ฯลฯ	1-47
14. จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีวะสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนักวางแผนการศึกษาของโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสตรี/ ผู้นำท้องถิ่น	0-40
15. ในแผนปฏิบัติการต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีวะ สำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมายโดยชัดเจน รวมทั้งกำหนดบทบาทและขอบเขต ความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย	1-19
เฉลี่ยทุกข้อ	0-40

จากตารางที่ 57 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกข้อ

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางกา
 ค่าเงินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่าง
 เจ้าหน้าที่ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวน
 เป็นรายชื่อ

แนวทางกา ค่าเงินงาน	F
16. ประสานงานขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/ คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มหมู่บ้าน ในท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดค่าเงินงานโครงการร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของโครงการ	1.49
17. จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดค่าเงินงาน โครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เพื่อชี้แจง รายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทางค่าเงินงาน ก่อนเริ่มจัดโครงการ	0.79
18. จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป	0.63
19. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออก โรงเรียนด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกันเพื่อ ขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ	0.53
20. จัดการอบรมผู้ปฏิบัติงาน ในระดับพื้นที่เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนิน งานการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพและเทคนิคการพัฒนาสตรี เป็นระยะ ๆ ปีละ 2-3 ครั้ง	1.35
21. จัดการประชุมสัมมนาโครงการแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน และระหว่างค่าเงินงานโครงการ	0.52
22. ให้ผู้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัคร ในท้องถิ่นช่วยในการประชาสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมาย เช่น ชี้แจงรายละเอียดโครงการแก่กลุ่มเป้าหมาย จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างง่าย ๆ เป็นต้น	0.74
23. เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์ โครงการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน	0.10
24. จัดหาวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมาย ต้องการมาสอนกลุ่มเป้าหมาย	0.34
25. ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะ ความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ	0.74
26. จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอปีละ 2-3 ครั้ง	0.34
27. สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากที่สุด	0.45
28. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนดช่วงเวลา และสถานที่จัดการเรียน การสอนเอง	0.73
29. จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบ อาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพจัดนิทรรศการอาชีพ ไปฝึกปฏิบัติงาน ในหน่วยงาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น	0.69
30. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น	0.38
31. จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดค่าเงินงานโครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง	1.51
32. จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการและร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงานตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน การดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง	2.26
เฉลี่ยทุกข้อ	0.78

จากตารางที่ 58 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
แนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน
5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียน
ด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

ตารางที่ 59 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการประเมินผล	F
33. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการ เป็นต้น	0.21
34. จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี	0.79
35. จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน	1.26
36. แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เพื่อให้ประโยชน์ในรูปของเอกสารรายงาน จดหมายข่าว ฯลฯ	0.94
37. จัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง	0.19
38. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.01
39. จัดประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.02
เฉลี่ยทุกข้อ	0.53

จากตารางที่ 59 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี สอดคล้องกันทั้งหมด

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
40. หลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น	0.79
41. จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมายมาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น	0.92
42. ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น	0.91
43. จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบอาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.35
44. ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้การดูแล แนะนำและส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง	1.06
เฉลี่ยทุกข้อ	0.79

จากตารางที่ 60 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	0.85
แนวทางการดำเนินงาน	0.84
แนวทางการประเมินผล	0.88
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	0.49

จากตารางที่ 61 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 62 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วย-
งานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	1.45
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	1.29
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	0.33
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	0.42
กิจกรรมการจัดทำแผน	0.76
แนวทางการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	1.35
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	1.23
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	0.66
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	0.72
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	0.82
แนวทางการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	0.82
กิจกรรมการติดตามผล	1.12
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.83
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	0.35
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	0.52

จากตารางที่ 62 จะเห็นว่า เมื่อจำแนกแนวทางเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัด
โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกกิจกรรม

ตารางที่ 63 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผน
ในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวนเป็นรายข้อ

แนวทางการวางแผน	F
1. ศึกษาข้อมูล กษช-2 ท. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรี สถานภาพความเป็นและความต้องการที่แท้จริงของ กลุ่มเป้าหมายนั้น	3.36 *
2. จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการ การศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อ ประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เมื่อลดการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน	1.25
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีพสำหรับสตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือน จดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ	0.71
4. เปิดโอกาสให้ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติเข้าร่วมในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรี และหน้าที่เป้าหมายของโครงการ โดยการสอบถาม ความคิดเห็นหรือเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมร่วมกับผู้จัดโครงการ	0.82
5. จัดการอบรมด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro planning) แก่ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีพสำหรับสตรีตลอดจนผู้นำท้องถิ่น	0.59
6. จัดทำการศึกษาวิเคราะห์สถานที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของ ท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสถานการณ์ประชากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ	0.32
7. มีแบบสอบถามที่ทันสมัยและตรงกับปัญหา/ความต้องการเฉพาะของ กลุ่มเป้าหมายสตรี	1.04
8. ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้การวิเคราะห์ อาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง	1.27
9. จัดการประชุมระหว่างผู้ชำนาญการด้านการพัฒนาอาชีพ/ด้านพัฒนาสตรี/ ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์อาชีพ ที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว	0.26
10. จัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่ เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและ นโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัด	0.33
11. วางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น	0.61
12. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงาน เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน	0.05
13. กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องส่งเสริมอาชีพ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณิเด็ก ฯลฯ	0.62
14. จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการการศึกษาของโรงเรียน ด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนักวางแผนการศึกษาของโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสตรี/ ผู้นำท้องถิ่น	1.28
15. ในแผนปฏิบัติการต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนด้านอาชีพ สำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมายโดยชัดเจน รวมทั้งกำหนดบทบาทและขอบเขต ความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย	1.15
เฉลี่ยทุกข้อ	0.85

จากตารางที่ 63 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียน ด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้น ที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ แนวทางเรื่อง "ศึกษาข้อมูล กชช. 2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น" และเพื่อให้ทราบ ว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 64 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางคว
 ดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่าง
 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวน
 เป็นรายชื่อ

แนวทางการดำเนินงาน	f
16. ประสานงานขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/ คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มหมู่บ้าน ในท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาช่วยในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของโครงการ	1-21
17. จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงาน โครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เนื้อชี้แจง รายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทางดำเนินงาน ก่อนเริ่มจัดโครงการ	2-45 *
18. จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป	0-44
19. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออก โรงเรียนด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกันเพื่อ ขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ	1-90
20. จัดการอบรมปฏิบัติการในระดับพื้นที่เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนิน งานการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพและเทคนิคการนิเทศสตรี เป็นระยะ ๆ ปีละ 2-3 ครั้ง	0-75
21. จัดการประชุมสัมมนาโครงการแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน และระหว่างดำเนินงานโครงการ	0-42
22. ให้ผู้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัครในท้องถิ่นช่วยในการประชาสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมาย เช่น ชี้แจงรายละเอียดโครงการแก่กลุ่มเป้าหมาย จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างง่าย ๆ เป็นต้น	0-96
23. เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์ โครงการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน	1-44
24. จัดวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมาย ต้องการมาสอนกลุ่มเป้าหมาย	1-44
25. ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะ ความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ	0-87
26. จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอปีละ 2-3 ครั้ง	0-36
27. สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากที่สุด	1-26
28. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนดช่วงเวลา และสถานที่จัดการเรียน การสอนเอง	0-80
29. จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบ อาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพจัดนิทรรศการอาชีพ ไปฝึกปฏิบัติงาน ในหน่วยงาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น	0-45
30. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น	0-74
31. จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดดำเนินงานโครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง	1-25
32. จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการและร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงานตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน การดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง	0-30
เฉลี่ยทุกข้อ	0-84

จากตารางที่ 64 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ สำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้นแนวทางเรื่อง "จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทางการดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ" เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 65 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการประเมินผล	F
33. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการ เป็นต้น	1.07
34. จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี	1.07
35. จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน	0.47
36. แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เพื่อให้ประโยชน์ในรูปของเอกสารรายงาน จดหมายข่าว ฯลฯ	0.43
37. จัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง	0.80
38. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.23
39. จัดประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0.83
เฉลี่ยทุกข้อ	0.88

จากตารางที่ 65 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

ตารางที่ 66 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
40. หลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น	1.35
41. จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมายมาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น	0.35
42. ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น	0.49
43. จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบอาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.11
44. ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้การดูแล แนะนำและส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง	0.26
เฉลี่ยทุกข้อ	0.49

จากตารางที่ 66 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

3.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ตารางที่ 67 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายด้าน

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	1.05
แนวทางการดำเนินงาน	1.28
แนวทางการประเมินผล	1.00
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	1.18

จากตารางที่ 67 จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกด้าน

ตารางที่ 68 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายกลุ่มกิจกรรม

แนวทาง	F
แนวทางการวางแผน	
กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	1.43
กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	1.37
กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม	0.72
กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	0.48
กิจกรรมการจัดทำแผน	0.98
แนวทางการดำเนินงาน	
กิจกรรมการบริหารงาน	1.78
กิจกรรมการประชาสัมพันธ์	1.44
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	0.92
กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ	0.71
กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ	1.25
แนวทางการประเมินผล	
กิจกรรมการประเมินผลโครงการ	1.00
กิจกรรมการติดตามผล	0.66
กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.32
แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	
กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ	1.01
กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย	1.22

จากตารางที่ 68 จะเห็นว่า เมื่อจำแนกแนวทางเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทุกกิจกรรม

ตารางที่ 69 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผน
ในการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียนคำอาฮิ่นสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่
ศูนย์การศึกษาของโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด
ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการวางแผน	F
1. ศึกษาข้อมูล กษ.2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของ กลุ่มเป้าหมายนั้น	2.86 *
2. จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการ การศึกษาของโรงเรียนคำอาฮิ่นสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อ ประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เมื่อลดการเข้าช้อนในการปฏิบัติงาน	1.31
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน คำอาฮิ่นสำหรับสตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือน จดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ	0.67
4. เปิดโอกาสให้ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติเข้าร่วมในการกำหนด กลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายของโครงการ โดยการสอบถาม ความคิดเห็นหรือเชิญให้เข้าร่วมในการประชุมร่วมกับผู้จัดโครงการ	0.51
5. จัดการอบรมด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro planning) แก่ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาของโรงเรียน คำอาฮิ่นสำหรับสตรีตลอดจนผู้นำท้องถิ่น	1.51
6. จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของ ท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ	0.62
7. มีแบบสอบถามที่ทันสมัยและตรงกับปัญหา/ความต้องการเฉพาะของ กลุ่มเป้าหมายสตรี	1.19
8. ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้การนำ อาฮิ่นของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง	1.41
9. จัดการประชุมระหว่างผู้ชำนาญการด้านการนำอาฮิ่น/ด้านพัฒนาสตรี/ ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์อาฮิ่น ที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว	0.73
10. จัดลำดับความสำคัญของอาฮิ่นที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่ เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและ นโยบายการส่งเสริมอาฮิ่นของจังหวัด	0.77
11. วางแผนส่งเสริมอาฮิ่นใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น	0.60
12. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงาน เมื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน	0.13
13. กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาฮิ่น เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณีเด็ก ฯลฯ	1.90
14. จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงาน โครงการการศึกษาของโรงเรียน คำอาฮิ่นสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนักวางแผนการศึกษาของโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการนำสตรี/ ผู้นำท้องถิ่น	1.18
15. ในแผนปฏิบัติการต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนคำอาฮิ่น สำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมายโดยชัดเจน รวมทั้งกำหนดบทบาทและขอบเขต ความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย	1.64
เฉลี่ยทุกข้อ	1.05

จากตารางที่ 69 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้นแนวทางเรื่อง "ศึกษาข้อมูล กชช. 2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น" เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 70 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง
ดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่าง
เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำนวนที่เป็นรายชื่อ

แนวทางการดำเนินงาน	F
16. ประสานงานขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/ คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้านในท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาช่วยในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของโครงการ	2.25
17. จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงาน โครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เน้นชี้แจง รายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทางดำเนินงาน ก่อนเริ่มจัดโครงการ	2.47 *
18. จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป	0.98
19. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออก โรงเรียนด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกันเพื่อ ขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ	2.05
20. จัดการอบรมผู้ปฏิบัติงานในระดับพื้นที่เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนิน งานการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพและเทคนิคการพัฒนาศรี เป็นระยะ ๆ ปีละ 2-3 ครั้ง	1.54
21. จัดการประชุมสัมมนาโครงการแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน และระหว่างดำเนินงานโครงการ	0.75
22. ให้ผู้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัครในท้องถิ่นช่วยในการประชาสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมาย เช่น ชี้แจงรายละเอียดโครงการแก่กลุ่มเป้าหมาย จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างง่าย ๆ เป็นต้น	1.46
23. เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์ โครงการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน	1.01
24. จัดวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมาย ต้องการมาสอนกลุ่มเป้าหมาย	0.84
25. ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะ ความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ	1.40
26. จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอปีละ 2-3 ครั้ง	0.56
27. สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากที่สุด	1.19
28. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนดช่วงเวลา และสถานที่จัดการเรียน การสอนเอง	1.35
29. จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบ อาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพจัดนิทรรศการอาชีพ ไปฝึกปฏิบัติงาน ในหน่วยงาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น	0.82
30. จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น	0.37
31. จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดดำเนินงานโครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง	0.84
32. จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการและร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงานตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน การดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง	1.23
เฉลี่ยทุกข้อ	1.28

จากตารางที่ 70 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษา-นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ นอกจากเรื่อง "จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านเพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทางดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ" ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางข้อนี้ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคไปทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ ผลปรากฏว่าไม่พบว่ามีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 71 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการประเมินผล	F
33. ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการ เป็นต้น	1.07
34. จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี	1.79
35. จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน	0.69
36. แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เพื่อให้ประโยชน์ในรูปของเอกสารรายงาน จดหมายข่าว ฯลฯ	0.38
37. จัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง	0.76
38. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี	0.52
39. จัดประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1.32
เฉลี่ยทุกข้อ	1.00

จากตารางที่ 71 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี สอดคล้องกันทั้งหมด

ตารางที่ 72 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง	F
40. หลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น	1.92
41. จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมายมาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น	1.01
42. ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น	0.31
43. จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบอาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี	1.29
44. ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้การดูแล แนะนำและส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง	1.21
เฉลี่ยทุกข้อ	1.18

จากตารางที่ 72 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีสอดคล้องกันทั้งหมด

3.6 แนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีอื่น ๆ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จากคำถามปลายเปิดในตอนท้ายของแนวทางแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวม

และนำเสนอโดยสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.6.1 แนวทางการวางแผน

- แนวทางการวางแผนตามกระบวนการพัฒนาชนบทแนวใหม่
ของรัฐบาล ซึ่งกำหนดให้มีการวางแผนทั้งจากระดับบนลงล่าง (ระดับนโยบายลงสู่ปฏิบัติ) และจาก
ระดับล่างขึ้นบน (ระดับปฏิบัติขึ้นสู่ระดับนโยบาย เป็นแนวทางการวางแผนที่มีประสิทธิภาพมาก ควร
ที่เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี
จะร่วมปฏิบัติตามแนวทางนี้อย่างจริงจัง เพื่อให้งานบรรลุประสิทธิภาพสูงสุดและสนองต่อความ
ต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

- การวางแผนจัดทำโครงการควรคำนึงถึงปัญหาและความ
ต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ประกอบกับความรุนแรงของสังคมเป็นหลัก ไม่ยึด
งบประมาณและความพร้อมของทรัพยากรของหน่วยงาน

- การกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในชนบท ควรมุ่งเน้นที่เด็ก
และเยาวชนมากกว่าสตรีแม่บ้าน ซึ่งมีงานหลักด้านการเกษตรอยู่แล้ว เนื่องจากเด็กและเยาวชนใน
ชนบทจะมีเวลาว่างมาก และผู้วางแผนสามารถวางแผนพัฒนาต่อเนื่องได้ในระยะยาว

- จัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน
จัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นอกเหนือจาก
กชช. 2 ค. แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีความรับผิดชอบสูงของหน่วยงานต่าง ๆ
เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงและแน่นอน

- เน้นการวางแผนโครงการเพื่อส่งเสริมด้านการเกษตร
และการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก เนื่องจากสตรีชนบทส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวเกษตรกร

3.6.2 แนวทางการดำเนินงาน

- ดำเนินการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ
สำหรับสตรีตามแนวทางพัฒนาชนบทแนวใหม่ของรัฐบาล

- ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับอำเภอ
(กพสอ.) ซึ่งเป็นองค์กรของสตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยสตรีตั้งแต่ระดับหมู่บ้านและตำบลขึ้นมา
ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้ กพสอ. มาร่วมจัดและรับผิดชอบการจัดดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ร่วมกับ
หน่วยงานของรัฐและเอกชนภายในเขตพื้นที่ที่ความรับผิดชอบของตน

- สอดแทรกทักษะความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อสตรีและจะช่วยให้
สตรีมีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น

3.6.3 แนวทางการประเมินผล

- จัดอบรมผู้นำท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการประเมินผลและติดตามผลโครงการ

3.6.4 แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

- ให้มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในส่วนของการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในโครงสร้างของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้มีหน่วยงานรองรับงานสำคัญนี้ต่อเนื่องกันไปและช่วยให้กลุ่มเป้าหมายสตรีสามารถนำความรู้ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรมมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- ให้องค์กรท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบ และควบคุมกิจกรรมต่อเนื่องของตนให้มากที่สุด
- จัดส่งเสริมด้านการตลาดด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น แจกข่าวสารด้านการตลาดอย่างต่อเนื่อง พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสตรีตามความต้องการของตลาด จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการตลาดโดยเฉพาะ ฯลฯ